

Кіровоградська область
Сторінка № 1
Вип. №

Молодий комуніст

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Вівторок, 23 червня 1987 року

№ 75 (3894).

Ціна 2 коп.

ПОДІЯ

Двома мовами про мир

Напередодні виборів у Кіровоградському міському ЛКСМУ відбулася зустріч молодих виборців Ленінського району з ветеранами війни і праці та воїнами-інтернаціоналістами, що служили в Афганістані.

Зустріч, яка відбулася нетрадиційно — за столом з десертом, відкрив другий секретар Ленінського РК ЛКСМУ Ю. Устимовський, котрий був і ведучим вечора.

До робітників і студентів, воїнів-інтернаціоналістів, котрі виконували свій обов'язок в ДРА, та афганських учнів, майбутніх медиків, що приїшли на дружню зустріч, звернувшись ветерани війни позовали у відставці М. Н. Сорокін та кавалер трьох орденів Слави М. І. Яковенко. Вони наголошували на необхідності збереження миру і дружби між народами як головних факторів співіснування людей на землі, виконання почуттів патріотизму та інтернаціоналізму.

Від імені тих, хто вперше віддав свій голос за кандидатів у депутати місцевих Рад і народних судів, виступили працівники редакції багатотиражної газети «Червона зірка» Тетяна Котвицька. День виборів співав з її днем народження, і тому виступ дівчини був особливо хвилюючим.

Серед гостей було багато воїнів-інтернаціоналістів, а серед них молодих комуністів і кандидатів у члени КПРС. Про армійську службу, про свої нинішні турботи розповіли Ігор Шатошин та Олександр Волошин.

Перед присутніми виступили громадяни Демократичної Республіки Афганістан, котрі навчаються в Кіровограді. Вахідулла і Джабиль.

На зустрічі виступила другий секретар Ленінського райкому партії Т. І. Валькова. Присутнім дарували своє мистецтво учасники художньої самодіяльності. Палацу культури імені Жовтня та обласного Будинку вчителів. Звучали слова «мир» і «дружба» російською та афганською мовами лунала музика...

Р. ЛЮБАРСЬКИЙ.

Організовано, по-діловому пройшла виборна кампанія в області. Голоси виборців віддано за найдостойніших, тих, хто дійсно гідно відстоюватиме звання народних депутатів. Вперше. Це слово найкращим чином розіяснено нам почути в день виборів, завітавши до виборчої дільниці № 34. Її центром минулої неділі стала Кіровоградська сесія народних депутатів. Я сьогодні голосувала вперше. — Янось не звично збуджено зізналася технік-проектувальник інституту «Кіровоградгоспроект» комсомолка Оксана ПУШКАРЬОВА (на знімку справа). — Хвилює, ірмі усього, і велика відповідальність адже від мого голосу також залежатимуть результати виборів.

Таку ж відповідальність, звісно, розділяють з Оксаною і шістнадцять інших її ровесників, для кого вручене агітаторами запрошення на вибори до 34-ї дільниці. Кіровського району обласного центру стало першим знаком початку їхньої загальнодержавної діяльності.

І дійсно — процес демократизації нашого суспільства для кожного з виборців зокрема втілює (знав ж таки вперше) у можливість віддати свій голос лише за найдостойнішого серед кількох кандидатів. Гідних звання народного депутата. Якість, результативність і, головне, повсякчасність їхньої роботи, у першу чергу, по виконанню депутатських доручень — саме за такими критеріями звітуватиме згодом кожен з обраних у своїй депутатській діяльності. Тож такими важливими були дні й місяці підготовки до виборів. Агітпункт у школі № 18 постійно діяв, але особливо активізував свою роботу він напередодні виборів до місцевих Рад народних депутатів двадцятого скликання та виборів народних судів Кіровського районного народного суду м. Кіровограда. Голова виборчої комісії виборчої дільниці № 34 А. Г. Шаламай нерував і роботою агітпункту. Як ми

дизналися, вся підготовча робота була ретельно підпорядкована одній меті — щоб у день виборів кожний відданий голос був свідомим і відповідальним. Для цього й були проведені зустрічі з кандидатами. Їм передувала реєстрація виборців, утворення виборчих номісій, висування зборами трудових колективів своїх кандидатів та їхня реєстрація у виборчих дільницях та округах.

На базі вісімнадцятої школи у цей же період було проведено обласний семінар по обміну досвідом підготовчої роботи та подібний семінар в масштабах району. Враховуючи упущення минулого, агітпункт проводив також ве-

чори запитань і відповідей, запрошував лекторів, які інформували майбутніх виборців з численних аспіктів однієї великої теми виборів.

Одне очевидно вже тепер — вибори пройшли організовано і піднесено. Цьому сприяла, звичайно, активність самих виборців. Але й учні 10-А класу можуть вважати свою допомогу на реєстрації вагомою. Як і їхні молодші колеги з агітбригади, яка разом з ВІА «Міраж» (гідролізно-дріжджовий завод) запропонувала увазі виборців концертну програму.

Тим виборам бути відтепер.

Наш кор.
Фото В. ГРИБА.

КОРМИ — ТУРБОТА КОМСОМОЛЬСЬКА

Ось уже третій тиждень розпочинає свій робочий день з відвідання тракторних бригад і кормових дворів колгоспу. Разом з обліковцями і керівниками кормодобувних загонів підбиваємо підсумки роботи за попередню зміну, визначаємо правохлосові соціалістичного змагання. І потім я відразу поспішаю до контори колгоспу. Як правило, там уже чекають члени оперативного комсомольського штабу по проведенню «зелених жнив». Наше

та Іван Зацеп. У тому, що господарство заготовило вже понад 400 тонн сіна, є чимала частка їхньої праці. До речі, розрив між косовицею й підбиранням сухої маси у нас найменший у районі. А це — гарантія високої якості фуражу.

Знайшлося діло й старшокласникам місцевої десятирічки. Вони збирають різнотрав'я, обкошують дороги, балки та неугіддя. А брати Василь та Петро Андрущенко, Юрко Терещенко допомагають Про-

ШТАБ ПРИЙМАЄ РІШЕННЯ

завдання — випускати щоденний бюлетень трудового суперництва «блискавки», котрі повідомляють про успіхи механізаторів на заготовці кормів, розповідають про передові методи роботи.

Турбот у штабу стає все більше. І це радує: змагання на кормовому полі набирає розмаху, серед передовиків з'являються нові імена. Кілька днів тому привітали ми з відмінним результатом водія Миколу Клименка, котрий на транспортуванні сіна впорався з доведеним завданням майже на 170 процентів, а сьогодні в КМК автогаража новий лідер — Олександр Гавриленко. Теж комсомолец, працює на автомашині «ГАЗ-53». За зміну хлопць зробив чотирнадцять рейсів з поля до сіносковищ замість восьми.

Треба сказати, що водії, очолювані Григорієм Редькою, відмінно підготувалися до сінозбирання. Вони обладнали всі грузовики спеціальним ристуванням, організували дво-змінову роботу. І це дає відрядні результати: практично виключено атрапи сіна при транспортуванні, не допускається й розкриття між косовицею та його тюкуванням.

І все ж найбільша напруга стоїть сьогодні на площах багаторічних трав. Там повним ходом ведеться косовиця люцерни на сіно та зелений корм. Відзначається хороша робота комсомольців Олександр Брюховецький та Павло Махно, Олександр Максименко, Петро Куцевіл

колу Аврамовичу Олєфіренку обслуговувати АВМ. За тиждень вони виготовили 15 тонн вітамінного трав'яного борошна, що складає 38 процентів від річного завдання. Частину гранул — 5,5 тонни — ми продали державі.

Комсомольському штабу, про який я вже згадував, доводиться не лише вітати переможців, розповідати про їхній досвід. Оперативно реагуємо ми й на факти безгосподарності. Ось і нині готуємо «гострий сигнал», адресований кормодобувникам та зооветспеціалістам господарства. Річ у тім, що нині кожна корова отримує близько 60 кілограмів свіжої зелені: гороху і люцерни, сумішей багаторічних трав з ячменем. А от надой масно низької: близько семи кілограмів. Чому? Можливо, невинувато рано перестали змішувати зелену масу з соломомою. А може треба здобривати зелень мінеральними добривами?

Так сталося, що на період «зелених жнив» ми не змогли створити комсомольсько-молодіжного кормодобувного загону. А от ланка є, очолює її Олександр Брюховецький. Вона й представлятиме колгосп в обласному соціалістичному змаганні молодих кормодобувників. Відповідно, всі комсомольці й надалі братимуть найактивнішу участь в ударному двомісячнику.

С. КАРПЕНКО,
секретар комітету комсомолу колгоспу імені Кірова
Олександрівський район.

Колектив працюючих

У виробничому об'єднанні «Побутова техніка» (місто Толбухін) добре знають молодіжну бригаду з цеху електроніки, очолювану Маньом Манєвим, яка добивається високої продуктивності завдяки застосуванню новітньої техніки, передових прийомів організації праці. А інакше і не може бути, адже продукція тут

Відстоювали честь професії

Відбувся конкурс професійної майстерності серед молодих кухарів і офіціантів у системі державної торгівлі округу. Честь професії захищали понад п'ятдесят спеціалістів. Серед кухарів журі

Стефку Карчеву з ресторану «Свобода», Івана Іванова з ресторану «Лєбідь», Галю Тинчеву, яка працює в ресторані «Чайка». Кращими були офіціанти Лучезар Петров, Жулєта Даскалова і Станко Господинова — всі з об'єднання громадського харчування.

Є річний план!

Колектив віцекомплексу із села Лозенець виконав річний план по надоях молока. До кінця року ча-

Новатори з поліклініки

В окружному центрі відкрито виставку техні-

Піонерська енциклопедія

Багато добрих справна

РУКУ, РОВЕСНИКУ!

ської організації. А нині юні патріоти проводять ще одну дуже важливу акцію — експедицію по збиранню документів про революційну боротьбу у краї. Вже є чимало експонатів, записи спогадів ветеранів, фотографії та інше. Частину з цих документів уже передано до музеїв і музейних кімнат.

Добірку за матеріалами толбухінської окружної газети «Добруджанська трибуна» підготував В. ГАНЮЦЬКИЙ

ПРО проблеми Кіровоградського СПТУ № 15 вже писалося в нашій газеті. У березневому випуску «Перспективи» було поміщено лист учнів з цього училища під назвою «Просимо влаштити гострим сигналом». Згадували вони і про ремонт приміщення училища, який розтягнувся на три роки. І про те, що їм доводиться орєндувати для проведення занять класи вечірньої школи. І взагалі все орєндувати — приміщення для проведення масових заходів, спортивних занять. І не просто так, а за гроші. Суми ж ці немаленькі. Невеличкий клуб працівників держторгівлі області, який раніше користувалося училищем, в аварійному стані і будь-які масові заходи проводити там заборонено.

ХТО Ж

Учні з образою говорять і про те, що в училищі добре пам'ятають, як обіцяли їм давати в користування актовий зал, що в УТО «Кіровоград». (Ще коли він будувався і учні ходили туди відпрацьовувати). Але з тих пір, як його відкрили, для них він став закритим.

Отож, стосовно саме цих питань, на адресу редакції надійшли відповіді від першого секретаря Ленінського райкому партії, міста Кіровограда О. М. Свінка та начальника обласного управління торгівлі І. І. Марковського. У першій гороритесь: «Училищу згідно з постановою ЦК КПРС «Про поліпшення використання клубних установ і спортивних споруд» надана можливість безплатно користуватися залами будинку культури імені Компарції і клубу імені Калініна».

У СПТУ № 15 про це чомусь досі не знали і тому продовжували платити по 350 карбованців за орєнду залів. А коли дізналися, зраділи. Завуч Зінаїда Григорівна Бондаренко відразу ж набрала номер телефону клубу імені Калініна і повідомила, що СПТУ тепер має право користуватися їхнім залом безплатно. Щоправда, невідомо, чи й на другому кінці дотримуватися цієї згоди такі ж раді. Чи було відомо адміністрації клубу про це рішення?

Що ж стосується другої відповіді, то все в ній, широким кажучи, дуже скликається на звичайнісіньку відповідь. Ось, наприклад, рядки з відповіді: «Стосовно приміщення клубу працівників держторгівлі області, про який гороритесь в статті; то воно не в аварійному стані. Управління торгівлі неспішно пропонує управління громадського харчування обласного конком (яке є базовим підприємством СПТУ № 15) взяти його на свій баланс. Воно після незначного ремонту було б придатне для проведення будь-яких заходів. Але управління громадського харчування від цього відмовилося».

Ми подивилися, чому ж воно відмовилося. Як виявилось, про таку пропозицію в управлінні громадського харчування... і не чули. А от директор СПТУ № 15 І. Х. Дерев'яко заперечує, що аби їм запропонували прийняти той клуб, то вони б і не відмовилися. Учильце б власними силами відремонтувало його.

Ну, а що ж стосовно того гарного залу в УТО, якого так і не побачили учні СПТУ № 15? «Зал, про який іде мова у статті, призначений для демонстрації мод і проведення в ньому заходів колективу УТО «Кіровоград». А наступний абзац: «Проводити масові заходи у вказаному залі немає можливості, бо він сполучається з торговим залом УТО, де зберігається товарно-матеріальних цінностей на за-

вали приміщення як звичайне житлове, адже на другому поверсі живуть люди. Виходить, що й тут СПТУ (воно займає перший поверх) «притерлось»... І з нового року ремонт прийняли. Учильце склало договір з організації, що ремонтує, ще на 16 тисяч карбованців. Коштів, звичайно ж, таких немає.

А що ж уже зроблено протягом трьох років і на що пішло майже 40 тисяч карбованців? Треба сказати, що ремонтники із РБУ № 1 і спецРБУ облрембудтресту показали приклад безгосподарності у тому, як можна кидати на вітер державні гроші. Після цього ремонту адміністрація училища направила лист в управління громадського харчування з проханням виділити фарбу та необхідні матеріали, щоб

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

ПРИГОЛУБИТЬ ПАСИНКА?

гальну суму близько 100 мільйонів карбованців, а також з метою дотримання протипожежної безпеки... Природно папрошується запитання — для чого ж існує той зал-целя, в якому все заборонено? А відомо, що є хороший план масових заходів, які проводять працівники УТО. Запитую про це у продавця універмагу. Стенають плечима, презираються — не знають, як повинні відповідати. Де проводять масові заходи? Та є в них така навчально-виробнича кімната філіалу СПТУ № 15, отам і проходять збори, навчання та інші масові заходи.

Виходить, вірно, що «Проводити масові заходи у вказаному залі не є можливим».

Із залами ясно. За спортивні споруди, щоправда, учильце так і буде платити. А суми такі: 2600 карбованців на навчальний рік за спортивний зал (від 12.00 до 14.30 щодня), 300 карбованців — за басейн і 600 за тир. Та все це, виявляється, дрібниці, порівнюючи...

20-го червня цього року тут чекали, як страшного суду. Зарані було відомо, що в цей день приміщення вечірньої школи, яка гостинно прийняла СПТУ № 15 на три роки, буде передано іншій організації. Разом з приміщенням типу сараю, яке знаходиться на подвір'ї школи. Там протягом усього цього часу в одній кімнаті містилася вчительська, директурська, кабінетні і... всі інші служби. Неймовірно, як факт. І тому зрозумілі розпачливі слова Зінаїди Григорівни: «Та хто ж нам наразі допоможе?»

Так за СПТУ № 15 місце закріпилося роль пасинка.

Три роки тому взагалі стояло питання про закриття училища. Своєї бази немає, значить, пікому й не потрібне? Ремонт-

уже власними силами зробити ремонт. І пошвидше, адже їм ніби подіється цікуди. А як бути із серйознішими недоробками? Наприклад, ремонтники проклали від взуттєвої фабрики до корпусу училища електрокабель. Зарили його, заривали землю, заасфальтували. А кабель, виявляється, не подає струму. Кошти забрали, а от часно перевірити не додумалися. Хто тепер буде ліквідувати цю несправність безплатно? Це питання стоєть, в першу чергу, в Г. Драгова. Він у спецРБУ відповідає за роботу електриків. Або ще один приклад. Тут уже сантехніки показали своє «вміння»: після їхньої роботи санвузол непридатний для експлуатації. Кошти теж не забули за свою роботу вжити.

Отож після ремонту світла немає, санвузол не функціонує, панелі обсіпаються. А тут ще й сусіди, що нагорі живуть, сюрпризи за сюрпризами дарують. В одній із відремонтованих аудиторій стеля завалилася, бо зверху залили водою. В учильці, доречно сказати, лишається неадекватне мрія, щоб їм передали в користування і приміщення другого поверху. З цим не раз зверталися у міськвиконком. Адже крім того, що їм необхідні додаткові кімнати, існують й інші причини. М'яко кажучи, це несутимість навчального закладу з житловими приміщеннями.

Та й учні у своєму листі «Просимо вважати гострим сигналом» запрошували представників міськвиконкому обов'язково прийти до них і все побачити на власні очі. Адже, ніяк не хочеться учням миритися з роллю пасинка. Тим більше, коли ніби й співчувають...

З. КУЦЕНКО.

ПРОСТО ЛІДЕР

Фотографію Анатолія Ковальчука, випускника третього курсу, Ленінського стипендіата можна побачити на Дошці пошани Гайворонського СПТУ № 35.

Він зовні нічим не виділяється між іншими учнями. Та досить хоч трохи поспілкуватися із цим за-

втрашнім хліборобом, і неважко буде пізнати його глибокий внутрішній світ. Толя не просто відмінник, не тільки активіст у громадському житті, — він уміє товаришувати, добре розуміє людей. За ці риси його й обирали до учильського комітету комсомолу.

РОЗПОВІДАЄМО ПРО ТОВАРИШІВ

Єднає юнаків в учильці й військово-спортивна гра «Орля». Анатолій — командир підрозділу юнармійців СПТУ.

Так і народжуються літери. Огі, з неформальних.

Л. КУБКО, учень Гайворонського СПТУ № 35.

Яка там музика звучала!..

Три дні в Кіровограді проходили виступи оркестрів народних інструментів системи профтехосвіти за програмою республіканського огляду-конкурсу. Звичайно до досягнень електромусичної техніки людини балалайки, сопілки, бандури здаються анахронізмом. Але коли вслухатися в їхню злагожене оркестрове звучання, коли подивитися на музикантів, як у них народні інструменти поєднуються з народними костюмами... Це чарує.

Фото В. БАНДУШКИНА.

ПРОБЛЕМИ ЕКОЛО

КАЖУТЬ, що крилата

фраза, винесена тут в заголовок, вперше зірвалася з уст котрогось старожилки Устіївки не рік і не два тому. Скільки часу минуло згоді, встановити не вдалося, зате достеменно відомо: немає та й приходить на думку вона не одному мешканцеві райцентру. Доки устіївці на всі лади (хоча здебільшого із сумом) констатують факт молочності своєї річки, Березівка поволі плине в своїх природних (а також штучних, бо меліоратори в одному місці змінили русло) берегах аж до самого Інгуду. А в Інгуді, самі розумієте, і своїх відходів з різних виробництв вистачає — це кіровоградці добре знають...

«Березівка — річка молочна»

Однак, певно, настав час підняти завісу над таємницею народження достославної фрази, такої популярної нині в найпопулярнішому (а значить — бідному на воду) районі області. Щоб зрозуміти причини, досить прогулятися вздовж Березівки через село Устіївку вгору по течії. І там, де збігає до річки каскад із трьох невеличких, з'єднаних між собою водоймищ (перше — бурого, друге — сірого, третє — зеленого кольору), треба зупинитися. Щоб задуматися над походженням тих водоймищ, дійти висновку: всі вони рукотворні. Тобто — утворені завдяки виробничій діяльності Устіївського сирзаводу.

Розмовляємо з його директором О. Р. Чередином. Олексій Романович переконує:

— Це один мій забруднений річку. У нас же й баня та пральня на березі стоїть, та й люди, бува, сміття викидають.

Що правда, то правда: і сміття устіївці немало кидають у річку, і пральня, бува, піділлє лужного розчину. А от щодо бані — це вже не зовсім так. Бо, за словами п. о. головного районової санітарної станції С. І. Третьякова, вже майже два роки вона не працює. Так, що своєю славою молочної річки Березівка має в першу чергу завдячувати саме діяльності сирзаводу.

Як читач уже, певно, зрозумів, це підприємство

спускає у річку не здорове цільне молоко, а відходи від його переробки. Ці молочні відходи не те, що не сприяють здоров'ю річки, а буквально отруюють її. Щоправда, останні аналізи обласної гідрохімічної лабораторії показали, що вміст шкідливих речовин у воді, яка витікає із отих трьох різнокольорових ставочків у Березівку, останнім часом трохи знизився. Однак чи причина це для висновків, ніби старі очисні (ті ставочки служили колись для очищення відходів) і сьогодні ще можуть задовольнити потреби заводу? На жаль, підстав для оптимізму немає, якщо врахувати, що за-

вод тільки недавно відновили свою роботу після ремонту, а казетовий цех на момент приїзду кореспондента ще не було пушено зовсім.

ЧОМУ Ж ТОДІ заводчани вперто не хочуть використовувати нові очисні, які стоять на балансі підприємства? Головний інженер сирзаводу Л. Т. Паренко запропонував разом пошукати відповіді на це запитання. І ось ми біля залізобетонного диша, доповненого одним великим ставком-відстійником і двома меншими. На дні ставків зібралось трохи відходів виробництва (бо очисні ці час від часу таки вклучаються) і сморді стоїть такий, що аж в голові паморочиться. Як же тоді, коли ставки заповнені цілком?

— Тоді і в шоферів, що проїжджають трасою Устіївка — Долинська, дух перехоплює! — каже Лариса Трохимівна.

Але ж і повітря очисні не очищають відходів. Тому, що запроектовані без врахування потреб виробництва. Тому, що і до розкомплексування не ділять — проєктанти просто не врахували, що для того, аби біологічне очищення в циркуляційно-очисних каналах (ЦОК) відбувалося, потрібно заповнювати їх на дві третини побутовими стоками, яких устіївцям просто підеш через відсутність міської каналізації. Нині ж ці очисні взагалі ні на що не придатні: розподільний щит приводу ЦОКів ро-

зібраний, електродвигун приводу асепторів взагалі відсутній, а стінки ЦОКів місцями пообвалювались.

— Чи ж є яка наля, що ці очисні запрацюють? — запитав я.

— Якщо відверто, то ніякої, — відповідає головний інженер.

Довідалися ми і про речі зовсім неймовірні: ніяк не вдалося доки знайти ліває бруд у річку через ЦОК. претензій йому пред'являють менше, а от досить подати відходи на старі очисні — сепаратор-станція тут як тут... Коли вже я залишав завод, звернув увагу на двох робітників біля насосної

станції. Лариса Трохимівна пояснила:

— Незадовго ми відремонтували насосну, так, що хлопці скоро її увімкнуть і всі відходи знову подаватимуться на ЦОК.

Само собою ясно, що толку від такої очистки буде ніякої. Це добре розуміють і заводчани. Так само як і те, що ремонтувати абсолютно неэффективні очисні немає сенсу. Де ж вихід?

Його були знайшли ще кілька років тому. Правда, теоретично. Заводчани так звані «поля заорювання», вирішили спеціалісти. І ось коли вже з'ясувалося питання з полем, куди перекинували відходи для цього типу біологічної очистки, і кошти на його обладнання виділили, справа застоялася. За інструкцією потрібен був дозвіл Кіровоградського філіалу інституту «Укрмісьбудопроект». Для цього необхідно було провести геологорозвідувальні роботи, планом інституту не передбачені. Часта це передали ділянку, орєднану для сирзаводу, орєднану меліораторам. Нині на ній уже вирости чимало саджанців, ще того ж року. А зовсім відходи тим часом, як того, роками зливали в річку. Нині, як бачимо, надій на якісь кардинальні зміни на цьому заводі немає.

П. СЕПЕЦЬКИЙ, спеціаліст обласного комунару, смт Устіївка.

1. НІЧ ПЕРЕД СВІТАНКОМ

ТРАПИЛОСЯ це в такий порі, як зараз — у природі владарювало літо, у стінах вузів — сесія, у думках студентів — мрії про канікули. Декому, правда, в тому числі й чотирьом першокурсникам з 229-ї кімнати гуртожитку № 2 Кіровоградського інституту сільгоспмашинобудування, «світла» ще й практика. Починалася вона в понеділок, і за день до неї в кімнаті залишалося двоє — Микола і Сергій. Олег поїхав додому, а Василь заночував у місті. У неділю ввечері вирішив піти до гуртожитку за речами. Відчинив двері своїм ключем. Удома був лише Микола — спав. Василь забрав необхідне і вдруге зайшов сюди ще з одним студентом у понеділок зранку. Все було як і раніше — Сергій не було, Микола ще спав. Василь підійшов до дзеркала, провів гребінцем по волоссю — і відсахнувся. Холодне скло безпристрасно відбило Миколу на своєму місці... у вчорашній позі. Ще за якусь мить стало ясно, що староста їхньої групи вже не піде з усіма студентами на практику. І взагалі не піде нікуди. І не зустрітись, більше не заговорити їм з Миколою ніколи і ніде...

Експертиза констатувала: смерть настала від ураження електричним струмом і асфіксії. Смерть насильницька, але слідчі у відповідь на запитання про її можливі причини чули тільки розгублене «Не знаю...» Миколу в групі поважали і любили за приязню, ерівражену вдачу. Служив в Афганістані, був командиром відділення, службові характеристики бездоганні, видимих ворогів у своєму оточенні не мав. Не могли пригадати хоча б разових сутичок його з ким-небудь навіть дуже близькій знайомі — товариші по кімнаті.

Але серед них не було Сергія, котрий глибокої ночі з суботи на неділю пішов від студента цього ж гуртожитку у 229-ту, де вже спав Микола, і відтак ще. Підозра апала на нього.

«Замкнутий, гордовитий, насмішкуватий. Прізвище невідоме, спокійний». Ці усні оцінки поведінки Сергія чергувалися в свідченнях його знайомих десь у рівних пропорціях. Службові характеристики хороші — чи не єдине «але» в них — аступав у суперечки з викладачами чи зі старшими по званию (теж служив у армії, був командиром відділення). У тій групі, де Микола був старостою, Сергій — профформ. Неприязні між ними не було, навіть донедавна разом ходили в бар, на пляж... І знову пляж — а протоколи знайомі рядки «Не вірю, що Сергій міг убити, не бачу мотивів». І рядки нові: «Він зробив це із заздрощів до Миколіного авторитету, до його хороших оцінок...»

Цей висновок виник із видимих фактів. Микола

був везучим, йому все давалося легко, Сергій оволодів наукою із зусиллями. Однак учився все ж непогано і лише на тій, останній сесії завалив екзамен. Це бачили, це знали. А от іншого... На місці злочину в «дипломаті» була виявлена Сергієва записка:

«Тату, мамо, простіть мене, але я так більше не можу жити. Хай краще смерть, ніж усе життя мучитися з ревнощами».

Ніхто не чув, щоб Сергій ревновав свою дівчину до Миколі. До інших — бувало, це вона й сама розказала слідчому. А щоб до Миколі — ні. Микола не нав'язував їй свого товариства, не виявляв ніяких особливих симпатій. І товариші не помічали за ним зацікавленості в Сергієвій подрузі.

Тим часом через кілька тижнів після злочину Сергій з'явився в Кіровоград з повинною. Ось уривки його зізнань із документів кримінальної справи:

«З Миколою разом училися на підготовчому відділенні і жили в одній кімнаті весь перший курс. Стосунки були в нас нейтральні, без неприязні. З Валентиною познайомився у листопаді, весь вільний час проводили разом. Хлопці з кімнати ставилися до неї добре. На початку червня Микола став говорити, що Валентина зраджує мені, коли я їжджу на вихідні до батьків. В кінці сесії ми були з ним у барі, і Микола сказав, що вона зраджувала мені і з ним. Я не помічав раніше, щоб він якось особливо до неї ставився, хіба що дещо фамільярно. Говорив, що Валентина хоче мене на собі женити. Я, не називаючи імені Миколі, дорікав Валі, що про неї кажуть погане, вона переконувала, що то все неправда. Я вірив їй, заспокоювався, коли був з нею. А коли бачив Миколу, знову все це згадував. Мені здавалося, що він змушується наді мною. Якось він віддав книгу, яку читав, і сказав мимовільно: «А граф і не знає, що графиня йому зраджує». Перед останнім екзаменом сказав біля аудиторії Одегу: «Женись, Олег, відкриємо притом і будемо квитки продавати». Олег не збирався женитися, і я сприйняв сказане на свій рахунок. Мені здавалося, що всі мають мене за дурника, сміються наді мною. Один студент сказав мені: «У твоєму домі графиня музика, а ти її не чуєш» — і я пов'язав це з моїм можливим похороном... Через ці переживання одержав двійку, до останнього екзамену не допустили. Подав заяву на відрахування з інституту, але мені її не підписали».

Того вечора повернувся до гуртожитку пізно. Не пив. Ліг в одягу на ліжку. Думав, що скажу батькам. Приблизно опівночі прийшов Микола іще з одним студентом, Сашком. До їхньої розмови не дуже прислухався. Про Валю нічого вони не говорили. Микола ліг спати, а я пішов до Сашка. Лесь близько третьої повернувся додому, не міг заснути. Потім затримав, покинувшись на світанку. Подивився на сонного Миколу і згадав його кепкування налітаною...

...Коли Микола затих, залишив записку

ку, вийшов з гуртожитку, поїхав в Олександрію до Валі. Але там до неї не пішов, бо не знав, чим пояснити смерть Миколі. Тоді ж, у неділю, хотів у посадці повіситися, але шнур обірвався, а другий раз не наважився. Знаючи, що мене шукатимуть, пішки пішов додому до батьків у Миколаївську область. Харчувався овочами з городів. Дома якийсь час жив у лісі, брав потихеньку до дому продукти, а потім показався батькам і розповів їм усе. Через тиждень з'явився в прокуратуру...».

І все. Ні під час слідства, ні на суді не сплило більше жодного до-

даткового мотиву злочину, крім названих Сергієм. Вся ця непомітна для сторонніх внутрішня ворожість до Миколі виникла в Сергія незадовго до страшної ночі, і тривалість її обмежувалася якимись тижнями. Логічно було б допустити: якщо все одно практично немає свідків тих розмов Миколі і Сергію, що спричинили фатальний кінець, то Сергій для самозахисту міг і придумати будь-які моменти, що виставляли б у зловісному світлі його криміналізм. Наприклад, що той погрожував чи вилучував злочинні справи. Вони якось би зриміше підтверджували, що Сергій до страшного кроку довів. Але це, повторюю, все. Беззакисну людину було позбавлено життя через одні тільки сказані віч-на-віч слова.

Кіровоградський народний суд м. Кіровограда засудив Сергія за зумисне вбивство до 14 років позбавлення волі. Обласний суд залишив вирок у силі.

2. КИПАРИС І ЛІАНА

Усі ці місяці, поки обдумувала статтю, мене переслідував спогад. У Сочинському дендрарії погляди охочих до милування субтропічною флорою екскурсанти

обов'язково притягують незвичайні кипариси — здаля кучерявіші й пишніші від стрімких своїх одноплемінців, поближче і зовсім дивні: замість традиційних м'яких голів у них пістряві кленоподібні листочки з восковим полиском. Гарно! А геть близько — страшно. Бо від кипариса там лише приблизна форма, стовбур і гілки. Сухі гілки — їх умертвила ліана, що безперешкодно повзла вгору і душила природну першооснову дерева, перетворюючи його в невідображеного в ботаніці мутанта... І рухаві ніхто вчасно не перешкодив. Отакий чіпкий віночок домислів, підозр, злості розкушується в Сергієвій душі, засушивши в ній природну людську першооснову — повагу до собі-подібних, здатність реально оцінювати обстановку, навіть на якийсь час інстинкт самозбереження. Але ж людина не дерево нерухоме, а розумна істота, якій під силу скинути з себе удава. Сергій не зміг.

Батько Сергія людина, що, вважаючи, знає його як ніхто, так оцінює вчинки сина: «Він дуже близько до серця прийняв ті розмови про дівчину». Такої ж думки і слідчий, що допитував Сергія. І вони, скоріше всього, праві. Хто з нас хоч раз у житті не корчився в німотних судорогах, ужалений словом?

Навіть сказаним не з метою вколоти, а наважання, непродумано. Та коли воно зачіпає наші інтимні почуття... Адвокат підсудного на процесі сказав: «Він піддався низькому почуттю — ревнощам...». Не згодна. Біль від того, що близько тобі людина віддає (навіть гіпотетично) перевагу комусь іншому, — почуття нормальне. І хіба воно завжди зло? Ні. Ревнощі спонукають людину і до самовдосконалення, і до більш уваги тому, хто небайдужий. Коли ж втокмачити в голову, що це почуття низьке (що й робиться нерідко і в побуті, і друком), то при його виникненні людина тільки більше закипатиме від проті і на себе (піддається низьким порухам). І на тих, хто спровокував низькі почуття... Ревнощі муляють у душі, як гострі каменюки. І те, що виникають вони не на фундаменті реальних фактів, а в хворобливо збудженій уяві, як у цьому разі, — тільки посилює муки. Як і кожна несправедливість — незвичайна — загадкою шепітливих мавр. Людина підсвідомо шукає поруви з цього задурливого тупика вихід дають дія, вчинок, бездіяльність добирає остаточну. Чому ж Сергій зважився саме на такий вчинок?

У нього були спроби для інших. Намагався в присутності Валентини «поговорити» з Миколою, — безуспішно, і це викликало новий спалах неприязні до нього. Але ж Сергій не уточнив, про що хоче вести мову? Психіатр, з яким ми довго говорили про це, заоло, що тут дуже багато залежало від дівчини: вона мала розв'язати підозри. Та ж і Валентині Сергій нічого не пояснив конкретно. Вона в той час захищала диплом, уже мала їхати за направленням в інше місто, а Сергій з одруженням не квапився, раз навіть ударив за «те ж саме»... У справі є свідчення, що Сергій і сам непошироко відгукнувся про Валентину. Тими ж словами, що приписує Миколі. Тут їй було від чого розгубитися...

Сергій по цьому душевному сум'яттю блунав наосліп, як у тумані. А хто б його навчив орієнтуватися? Хто вчив цього нас? Не поспіхом, до слова, а професійно вичи справлятися з душевним халяванням, приводити в порядок свої нерви, не втрачати здорового глузду під натиском емоцій? Говорять про реформу школи, збереження і збільшення кількості уроків праці й фізкультури, і годин хороших манер... А хто коли всерйоз говорив про необхідність введення в програму уроків психології?

А то як душа болить — куди поїхати? Розкажеш товаришу? Можуть покепкувати. Навіть доброзичливий співрозмовник після розповіді про наші сердечні справи тільки й «заспокоїть»: «Та кинь ти! Начхати! Тримай себе в руках!».

Легко «чхає» на словах, бо то не йому в цю мить пекло... Заернутися до невротолога? Запишуть у «психи»... В деяких містах є телефони довір'я, а в нас нема. У деяких віруючих — можливість висповідатися священнику, а ми атеїсти. У героїв «Братів Карамазових» Ф. М. Достоєвського були душепастелі й миротвориці Зося і Альоша Карамазови, а де вони доконали нас? Може, педагогі?

Прохання відрахувати його з інституту Сергій мотивував «сімейними обставинами». Заступник декана відповів, що це так не робиться, треба або вказати ці причини, або перездати екзамен. Сергій пішов ні з чим. Чому викладача не насторожив такий незвичайний візит? Адже інший неадаптація-студент просто кинув би інститут без усяких заяв, якби навчання стало йому не до снаги. Не розібрався заступник декана, що справа тут не тільки в двійках — і було втрачено безцінну нагоду збити Сергія з фатальної дороги, по якій він уже котився.

Студенти КІСМВ (кілька десятків підписів) вимагали для засудженого своєрідної кари за те, що він убив їх товариша і мав погані характеристики. Не в першу обурюють тим, що прийняли в нашому обігу характеристики точно передають тільки біографічні віхи і практично нічого не повідомляють про індивідуальні, власне характерологічні особливості. притаманні лише цій людині. Справді, хіба поійнято там писати, наприклад, що нон-маленька людина випливає, може безпричинно вдарити когось чи намагатися хотати чого ви-

стрибнути з вікна другого поверху? Із Сергієм таке траплялося. Що з того, що він «не пив» — у розумінні часто і багато? Однак така вже проклята властивість спиртного — інколи доносить його у дозі «ледь-ледь», аби людина перестала адекватно сприймати дійсність і зрештою не змогла зупинитися на межі між образою і розправою. І не обов'язково бути п'яним у ту мить — механізм самоконтролю був безповоротно підточений раніше...

«УБив і мав погані характеристики». Ми не згодні з твердженням прокурора, що потерпілий і підсудний характеризувалися майже однаково... Але ж Сергій теж був одним із цих хлопців і дівчат, що вважають: позбавлення людини життя — недостатня для суворого «кари» вина, її ще обов'язково треба підсилити «написаним». Звідки благоговіння перед нікчемним по своїй суті папером? Від нашого квітучого і всепроникного бюрократизму. Девальвує цінність людського існування засилля «розважальних» фільмів, де персонажі артистично і віртуозно відправляють один одного на той світ. І наша черствість, невихованість, не тактовність, не повага до чужої біди. Сергій, для якого особиста образа здавалася вартою чужого життя, був одним із тих, хто вважав, що можна вбити із заздрощів до оцінок... Хто на цьому судовому процесі... реготав.

Візнана сесія суду відбувалася в будинку культури інституту. Очевидно ж, з вихованою і профілактичною метою. Поки суд, пішовши зі сцени, виносив вирок, юристи вирішили використати цей час для консультацій з правових питань — очевидно ж, з благородною просвітительською і дипломатичною (щоб не кричали «Бий його!») метою. Зал спочатку мовчав, а потім пішли записки. Деякі справді безглузді. І хай хихотіли над ними 50 чоловік із 800, хай більшість сиділа заціпеніло, вцепившись у спинку стільця чи руку сусіда, зі сльозами на очах — але ж сміялися вони там, де йшлося про смерть їхнього товариша! Там, де сиділи його рідні й близькі... Двоє міліціонерів біля підсудного протягом процесу, коли говорився про обвинувачення невинної людини, майже їхнього ровесника, теж жваво жестикулювали й весело перемовлялися між собою... І це бачили рідні і друзі Миколі...

Знаю, що і я їм зараз завдаю болю своєю статтею, і прошу мене вибачити за це. Знаю, що у тих, кого близько торкнулася трагедія в 229-й кімнаті, спалахне гнів: чого це газета так носиться з убивцею, розписує його переживання, намагається розділити його вину з товаришами, викладачами, суспільством?

«Носитися» з Сергієм треба було раніше — тоді Микола пився бжиком. А в цій статті я намагалася розібратися, на якому соціальному ґрунті і в яких потаємних закутках людського ества можуть прорости оті непоправно деформуючі його повзучки. Нам же необхідно це знати, адже так?

Н. ДАНИЛЕНКО.

ВІВТОРОК

ЦТ (I програма)

7.00 — Ранкова зарядка. Мультифільм. Музика. 7.30 — «Час». 8.05 — До 70-річчя Великого Жовтня. «В. І. Ленін. Сторінки життя». Багатосерійний телефільм «Вступавши у двадцяте століття. 1893-1900 рр.». Фільм 1. «Настань час». 9.10 — Фільм «Сходження». 10.55 — Новини. 16.00 — Новини. 16.15 — «Чи знаєш ти закон?». Тележурнал. 17.00 — Новини. 17.05 — Фільм-вистава. «Масло». 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Панаустріч Пленуму ЦК КПРС. «Наука і життя». 19.30 — Новини. 19.35 — «Якщо хочеш бути здоровим». Туризм. Передача 6. 18.50 — До 70-річчя Великого Жовтня. «В. І. Ленін. Сторінки життя». Багатосерійний телефільм «Вступавши у двадцяте століття. 1893-1900 рр.». Фільм 1. «Настань час». 21.00 — «Час». 21.40 — Камера дивиться у світ. 22.40 — Сьогодні у світі. 22.55 — А. Вівальді. «Лоріні». Кантата для солістів, хору і оркестру.

УТ

10.00 — Новини. 10.15 — Час ринку — час дій. Екологія і екологія. 10.55 — Художній фільм «Місто на реченні». 12.25 — Концерт жеманної музики. 12.55 — Новини. 13.10 — Доброго вам здоров'я. 16.30 — Новини. 16.40 — Панаустріч Пленуму ЦК КПРС. Телеост на будівництві стана «550» на Дніпропетровському металургійному заводі ім. Петровського. 16.55 — Фільм-концерт. «Ліше шість струн». 17.30 — «Міфи і дійсність». «Крах ідеологічної диверсії». 18.00 — День ви дум. (Кіровоград). 18.10 — «На хвилі дружби». Московський камерний оркестр. (Кіровоград). 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — «Справа всіх і кожного». (Кіровоград). 20.35 — Вечірня гімнастика. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — І тільки музика. 22.40 — Актуальна камера. Вечірній випуск.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.20 — Співає вокальний ансамбль «Сестри Кили» в Карасево. 8.40 — Будівництво. 9.10 — Документальний телефільм. 9.30 — «Кіштинська свідання». 10.05 — Шахова школа. 10.35 — Французька мова. 11.05 — Фільм «Рінок музичний за вечір». 12.10 — Мультифільм. 12.40 — Документальний фільм. 13.30 — Фільм «Зелений острів». 14.35 — Мелічний кіоск. 15.05 — Новини. 18.00 — Новини. 18.15 — Фольклорні мелодії Молдавії. 18.45 — Ритмічна гімнастика. 19.15 — «До шістнадцяти і старші». 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Теніс. Уімблдонський турнір. 21.00 — «Час». 21.40 — Телефільм «Звездар». 1 серія. 22.45 — Теніс. Уімблдонський турнір. 23.45 — Новини.

СЕРЕДА

ЦТ (I програма)

7.00 — Ранкова зарядка. Мультифільм. Музика. 7.30 — «Час». 8.05 — До 70-річчя Великого Жовтня. «В. І. Ленін. Сторінки життя». Багатосерійний телефільм «Вступавши у двадцяте століття. 1893-1900 рр.». Фільм 1. «Настань час». Фільм 2. «Шлях сибірських дачників». 9.05 — Світ рослин. 10.05 — Здрастуй, музико! 10.35 — Новини. 16.00 — Новини. 16.10 — «Вас запрошує Свердловський оперний». 17.00 — Новини. 17.05 — «До шістнадцяти і старші». 17.50 — «Перебудова. Досвід і проблеми». Документальний телефільм. 18.40 — Фотоконкурс «Батьківщина улюблена моє». 16.45 — Сьогодні у світі. 18.55 — «Сашко». Фільм-вистава. 21.00 — «Час». 21.40 — «Грай, гармоні!». 22.00 — Сьогодні у світі.

УТ

10.00 — Новини. 10.15 — Мелодії Узбекистану. 11.05 — Документальний фільм. 12.10 — Художній фільм «Політична гірка». 13.40 — Новини. 13.55 — Інтерв'ю. 16.30 — Новини. 16.40 —

3 23 по 28

червня

1987 року

П'ЯТНИЦЯ

ЦТ (I програма)

7.00 — Ранкова зарядка. Мультифільм. Музика. 7.30 — «Час». 8.05 — «Світ». Фільм-вистава. 10.10 — Документальний телефільм. 10.55 — Новини. 16.00 — Новини. 16.15 — Фільм «Масло». 17.40 — Новини. 17.45 — Концерт. 18.20 — «Зелений острів Мадагаскар». Кіноархів. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Новини. 19.35 — Зустріч з Героями Соціалістичної Праці, керуючим трестом «Масло» буд-18. М. Травнінський в Концертній студії Останіно. 21.00 — «Час». 21.40 — Кіноанорама. 23.10 — Сьогодні у світі. 23.35 — Черволий гімн. Зліт симфонічного оркестру. Фестиваль політичної мистецтва в Берліні.

УТ

10.00 — Новини. 10.15 — Виробнича гімнастика. 10.25 — У кадрі і за кадром. 11.20 — «Тобі, Вітчизно, пісню мою». Фільм-концерт. 12.25 — Молодіжна студія «Гарт».

ЧЕТВЕР

ЦТ (I програма)

7.00 — Ранкова зарядка. Мультифільм. Музика. 7.30 — «Час». 8.05 — До 70-річчя Великого Жовтня. «В. І. Ленін. Сторінки життя». Багатосерійний телефільм «Вступавши у двадцяте століття. 1893-1900 рр.». Фільм 2. «Шлях сибірських дачників». 9.05 — Світ рослин. 10.05 — Здрастуй, музико! 10.35 — Новини. 16.00 — Новини. 16.10 — «Вас запрошує Свердловський оперний». 17.00 — Новини. 17.05 — «До шістнадцяти і старші». 17.50 — «Перебудова. Досвід і проблеми». Документальний телефільм. 18.40 — Фотоконкурс «Батьківщина улюблена моє». 16.45 — Сьогодні у світі. 18.55 — «Сашко». Фільм-вистава. 21.00 — «Час». 21.40 — «Грай, гармоні!». 22.00 — Сьогодні у світі.

УТ

10.00 — Новини. 10.15 — «Ситуація». Ю. Ведзін. «Шо робити, дорогий яткої?». Художньо-публіцистична передача. 11.15 — «І знову на нас оповідь про татця». 12.30 — Документальний фільм «Всім кутів під одним дахом». 13.20 — Новини. 13.35 — «Народні таланти». Самодійальний ансамбль «Яблунька». 16.30 — Новини. 16.45 — Для школярів. «Варіант» 17.15 — Документальний телефільм «Соціальна мозаїка». 17.35 — «Закон і ми». Нетрудовим доходам — заслін. 18.00 — Мультифільм для дорослих. 18.30 — Концерт естрадно-симфонічного оркестру і солістів Українського телебачення і радіо. 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — «Тверезість — норма життя». Науково-популярний фільм «Алкогольний обман». 19.40 — У кадрі і за кадром. 20.35 — Вечірня гімнастика. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — Молодіжна студія «Гарт». 23.10 — Актуальна камера. Вечірній випуск.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.20 — Фільм-концерт. 8.50 — Документальний телефільм. 9.20 — Концерт. 9.50 — Наш сад. 10.20 — Телефільм «Звездар». 2 серія. 11.25 — Мультифільм. 11.55 — Іспанська мова. 12.25 — Фільм із субтитрами. «Тепле сонце сонця». 13.45 — Новини. 18.00 — Новини. 18.10 — Ритмічна гімнастика. 18.40 — Сільська година. 19.40 — «І знову п'юром!». 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Теніс. Уімблдонський турнір. 21.00 — «Час». 21.40 — Телефільм «Звездар». 3 серія. 22.45 — Новини. 22.50 — Теніс. Уімблдонський турнір.

кументальний телефільм. 9.05 — Кінофільм. 9.50 — Англіська мова. 10.20 — Телефільм «Звездар». 3 серія. 11.25 — Мультифільм. 11.55 — Науки і життя. 12.40 — Фільм «Кор». 14.50 — Новини. 18.00 — Новини. 18.15 — «Повернення до солдатського життя». Про зустріч ветеранів 15-ї Київської «Будапештської стрілецької дивізії». 18.45 — «Дні перші для кінорежисера». Спільний режисерський конкурс між Радянським Радом і Радянським Радом. 19.35 — «Сонячні ікарі». Самодійальний художній ансамбль. Хмельницької області. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — Вперше на екрані УТ художній фільм «Триптих». 22.55 — Актуальна камера. Вечірній випуск.

СУБОТА

ЦТ (I програма)

7.00 — Ранкова зарядка. Мультифільм. Музика. 7.30 — «Час». 8.05 — Фільм-концерт. 8.35 — Чого і чому. Передача для дітей. 9.05 — Концерт. 9.30 — Документальний телефільм. «Наука і техніка». Кіножурнал. 10.00 — «Джерело». 10.30 — Для всіх і для кожного. 11.00 — «Ватиканський день суботи». 12.30 — Грає М. Чайковська (Болоньє). 12.50 — «Федір Абрамов». 14.00 — «Спадщина». Тележурнал. 14.30 — Новини. 14.50 — До Дня винахідника і раціоналізатора. «Новатори»

ФОТОКОНКУРС «МК»

Дош вітні за горизонт,
Наліж його наш зонт!
Не мали л відтепер:
Не боюсь, дош, тебе!
Жаль, в руці ще мало сил —
Маму в поміч запросил...

Фотоусмішка О. ШУТЕНКО.

13.35 — Новини. 16.40 — Новини. 16.45 — Фільм-ба. Для старшокласників. «Дім при дорозі». 17.25 — «Товариш». 18.00 — День за днем. (Кіровоград). 18.15 — Телеост на спорудженні корпусу № 200 виробничого об'єднання «Червона зірка». (Кіровоград). 18.30 — Співає народна артистка УРСР Р. Кириченко. 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — «Темп». Теледіалог про науковий прогрес. 20.35 — Вечірня гімнастика. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — А. Сент-Екзюпері «Маленький принц». Прем'єра телевистави. 23.10 — Актуальна камера. Вечірній випуск. 23.40 — «Літній альбом». Музична програма.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.20 — Фільм-концерт. 8.45 — До-

Повини. 19.55 — Для школярів. «Кур'єр». Ідеї, відкриття, винаходи юнацтва. 14.25 — Добрий пам'ятник здоров'я. Профілактика і попередження серцево-судинних захворювань. 15.00 — «Суботні зустрічі». Народне мистецтво України. 16.30 — «Сатиричний об'єкт». 16.40 — Екран молодих. «Одержимі». 17.50 — «Життя слово». 18.20 — Співає Анна Веселі. 18.45 — «Скарби музею України». Вироби новини Київської Русі. 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — «Сонячні ікарі». Самодійальний художній ансамбль. Хмельницької області. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — Вперше на екрані УТ художній фільм «Триптих». 22.55 — Актуальна камера. Вечірній випуск.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.20 — Документальний фільм. Річниця. 9.00 — Ритмічна гімнастика. 9.30 — Ранкова пошта. 10.00 — Світова художня культура. С. Ахматов. Сторінки життя і творчості. 11.10 — Тішечко. О. Ченчикова і М. Даукаєва. 12.00 — Запрошує телестар. А. Ченков. «Нудна історія». Телевистава. 13.25 — Мультифільм. 13.55 — Музична перелача для юнацтва. 15.00 — Баскетбольний огляд. 16.35 — Здоров'я. 17.20 — Фільм з субтитрами. «Післямова». 19.00 — Спортна програма. Під час перерви. 20.00 — Вечірня казка. 21.00 — «Час». 21.40 — Фільм «Борис Голуб». 23.05 — Новини. 23.15 — Легка атлетика. Кубок Європи. 23.40 — Теніс. Уімблдонський турнір.

НЕДІЛЯ

ЦТ (I програма)

7.00 — Ранкова зарядка. Мультифільм. Музика. 7.30 — «Час». 8.05 — Концерт оркестру народних інструментів ЦТ і РР під керівництвом М. Пекрасова. 8.30 — Ритмічна гімнастика. 9.15 — Тираж «Спортлото». 9.30 — Будівництво. 10.00 — Служба Радянському Союзу! 11.00 — Ранкова пошта. 11.30 — Клуб майстрів. 12.30 — Музичний кіоск. 13.00 — Сільська година. 14.00 — Здоров'я. 14.45 — Дитячий гумористичний кіножурнал «Смалі». 14.55 — «Спадщина». Телевистава. 15.55 — Новини. 16.00 — II Всесоюзний фестиваль народної творчості. Позивні фестивалю. 16.30 — Документальний телефільм «Довір'я». Про роботу XX з'їз-

ду ВЛКСМ. 17.45 — Якщо хочеш бути здоровим. Туризм. Передача 7. 18.00 — Міжнародна панорама. 18.45 — Мультифільм. 19.20 — Фільм «Дожили до понеділка». 21.00 — «Час». 21.40 — «Азбука здоров'я». Телеміст СРСР — ЦРБ. Про свята слов'янської інсценості, культури і освіти. 22.55 — Футбольний огляд. 23.40 — Новини.

УТ

10.00 — Новини. 10.20 — Ритмічна гімнастика. 10.40 — О. Дмитренко. «Август». (Життя і подвиги воїни-інтернаціоналіста і поета О. Стовбни). 11.10 — Художній телефільм для дітей. «У пошуках капітана Гранта». 6 серія. 12.15 — «Дирнабиль у вілкомних путях». 12.50 — Кіно без гри. 13.50 — Новини. 14.00 — Кітурси кінозв'яз. 15.00 — Село і люди. 15.30 — «Ім-

ЦТ (II програма)

8.00 — На зарядку ставай! 8.20 — Фільм «Борис Голуб». 9.45 — Науково-популярний фільм «Заводський портрет». 10.05 — Російська мова. 10.35 — «Концерт в Желязовій Волі». Пієт Ш. Шопен. 11.05 — Програма Кізахського телебачення. 12.25 — КВН-87. Фінанс. Зустріч команд Одеського університету і Московського хіміко-технологічного Інституту ім. Д. Менделєєва. 14.40 — Міжнародний фестиваль телепрограм народної творчості «Веселі». Танці Рюкю (Японія). 15.05 — Мультифільм. 15.15 — П. Александрі. «Деспот Вод». Вистава. 18.00 — Із скарбниці світової музичної культури. С. Прокоф'єв. Камерні твори. 19.00 — Світ рослин. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Кіштинський спорт. Чемпіонат СРСР. 21.00 — «Час». 21.40 — Фільм «Поповедне дослідження». 23.15 — Документальний фільм. 23.40 — Легка атлетика. Кубок Європи.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ДОВІДКИ

З 2 по 31 липня у приміщенні
музично-драматичного театру
імені М. Л. Кропивницького

ГАСТРОЛІ
КАЛУЗЬКОГО ОРДЕНА
ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО
ПРАПОРА ДРАМАТИЧНОГО
ТЕАТРУ ІМЕНІ
А. В. ЛУНАЧАРСЬКОГО.

Дорогі кіровоградці!

Від усієї душі прийміть щирий привіт від калузан. Ми будемо раді бачити вас на спектаклях нашого театру. Сподіваємося, що ми станемо добрими і вірними друзями! Чекаємо на вас!

Колектив театру.

Калузькому ордена Трудового Червоного
Прапора драматичному театру
імені А. В. Луначарського
ПОТРІБНІ

квартири на час гастролей у Кіровограді з 30 червня по 31 липня.
З пропозиціями звертатися по телефону — 4-15-03.

Колектив редакції газети «Молодий комунар» висловляє глибоке співчуття керівнику газети Л. С. Сердюченко з приводу тяжкої втрати — передчасної смерті матері

КАТЕРИНИ ЛАРІОНІВНИ.

«Молодой коммунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

На українському мові.

БН 03236.

НАША АДРЕСА:

316050. МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

Індекс 61103.

Обсяг 0,5 друку, ар.

Зам. № 331.

Тираж 63 700.

Газета виходить у п'ятницю
четвер, суботу.
Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глібини, 2.